

XVIII əsrin II yarısından etibarən Çin orduların tərəfindən tez-tez hücumlara məruz qalan Şərqi Türküstan 1876-ci ildən sonra ilhaq edildi. Mancur mənbələri bölgənin 1884-cü ildən etibarən Çinin 19-cu əyalləti olaraq elan edildiyini və ərazinin "Şərqi Türküstan" adlanan tarixi adının cincəyə uyğunlaşdırılan, "yeni fəth edilmiş torpaqlar" menasını ifadə edən Sincan adı ilə evezləndiyini təsdiq edir. XX əsrin I yarısında iki dəfə azadlıq əldə edən, 1949-cu ildə qəti şəkildə işğal edilərək 1 noyabr 1955-ci ildən rəsmi olaraq Çinin muxtar bölgəsi elan edilən Şərqi Türküstanın gün Çinin tabeliyində Sintizyan Uyğur Muxtar Respublikası adı ilə mövcudluğunu davam etdirməkdədir. Belə ki, Sintizyan Uyğur Muxtar Respublikasının tərkibində ayrıca 5 muxtar diyar, 6 muxtar əyalət, 8 vilayət və 62 inzibati rayon mövcuddur. Bütün dövlət orqan və təşkilatlarında Kommunist partiya təşkilatları hakim olub həlledici səsvermə hüququna sahibdir. Kommunist partiyasının üzvü olmayanların idarəciliyə iştirakına qadağə qoyulmuşdur. Bu gün uyğurlar üçün Şərqi Türküstan ifadəsinin işlədilməsi qanunla qadağan edilmişdir. Çin əhalisinin planlı bir şəkildə Şərqi Türküstanda maskunlaşdırılması ilə uyğurlar bölgənin daxili ərazilərinə köç etməklə yanaşı, xaricdə diaspor şəklində də formalşamaqdadır.

Çinli tarixçilər 1884-cü ilə kimi bu torpaqlar üçün "qərb bölgəleri" anlamını ifadə edən "Xiyu" adını işləmişdir. Bu ad bütövlükde Şərqi Türküstan da daxil olmaqla Mərkəzi Asiyadanın əhəmiyyətli bir hissəsinə əhatə etməkdədir. 1884-cü ilin 18 oktyabrından etibarən çinlilər bu torpaqlara "yeni hündür" menasını ifadə edən "Xinjianq" (Sincanq, Sincan, Sinkiang) adını verərək "əzəldən Çin torpağı" adlandırdıqları bu bölgəni işğal etdiklərini elan etdilər.

Firdovsinin "Şahname"sine görə, millətənən əvvəlki dövrlərdə türkələrin yaşadığı ərazilərə "Turan" adı verilmişdir. Bizim eranın VII əsrindən sonra Turan adı əreb və fars qaynaqlarında "Türküstan" kimi işlədilməye başlandı. Türküstan qərbə Ural çayı və Xəzər dənizi, şərqdə Altay dağı, Şərqi Türküstan və ya Kaşqarın şərqi sərhədləri daxil olmaqla cənubda İran və Əfqanistan, şimalda isə Tobol, Tomsk vilayətləri (Sibir) arasında yerləşir. Qeyd edək ki, Türküstan Tanrı dağlarından Xəzər dənizindəkən uzanın coğrafi ərazinin adı olmaqla iki hissəyə (Qərbi və Şərqi Türküstan) bölünür. Bütövlükdə 5 milyon 340 min 66 kv km-ə qədər ərazisi olan Türküstanın bu gün Çin hakimiyəti altında olan şərqi hissəsi 1 milyon 503 min 563, qərbi hissəsi isə 3 milyon 836 min 503

kv km təşkil edir. Şərqi Türküstanın əhəmiyyətli bir hissəsi dağlar və çölərlə (Altay, Pamir, Tərəf dağları, Təkləməkan çölü) əhatələnir. Bölgədə 320-dən artıq irili-xirdali çay (Tarım dəryası, İli, Irtış, Manas, Ulunqur, Qaraşəhər) möv-

muşdur. "Böyük Türkiye" menasını ifadə edən "Uluğ Türküstan"ın qərb hissəsi XIX əsrin II yarısında ruslar tərəfindən işğal edildikdən sonra, şərqdə qalan qismi "Şərqi Türküstan" adlandırıldı.

X əsrde yaşamiş görkəmli tərcüməçi Sinqhu Selı Tutunq "Qızıl Yoruk"ın cincədən uyğur türkçəsi nə tərcümə edərkən uyğur dili

Taleh Cəfərov

*ADPU-nun
Ümumi tarix və tarixin tədrisi
texnologiyası kafedrasının
baş müəllimi,
tarix üzrə fəlsəfə doktoru*

Şərqi Türküstan Türklerinin milli-azadlıq mübarizəsi (XIX-XX əsrlər)

cuddur. Qərbi Türküstan Qazaxistən, Qırğızistan, Özbəkistan və Türkmenistandan ibarət olub 1715-1897-ci illər arasında Rusiya tərəfindən işğal edilmişdir. Qərbi Türküstandakı rus idarəciliyik sistemi SSRİ-nin süqutunadək mövcud olmuşdur.

Orta əsr müəlliflərinin əsərlərində Şərqi Türküstan bölgəsi "çağın o tayindəki torpaqlar" və ya

haqqında "Türk dili", "Türk uyğur dil-i" ifadələrini işlətmüşdür. Çinlilər bu gün çağdaş anlamda "Türk" və "Türk Milləti"nin mövcud olmadığı kimi cəfəng fikirlər irəli sürürler. Onlar bunu belə əsaslaşdırmağa çalışırlar ki, türklər Tan sülaləsinin son dövründə tarix səhnəsindən çəkilmışdır. Çin tarixçilərinə görə, bugünkü Türk və Türk Milləti ifadələri pantürkistlər tərəfindən ortalı-

"Kutadqu Bilik" və "Divani lügət-it Türk" kimi şah əsərlər də uyğur türklerinin müsəlman olduğdan sonraki dövrlərde meydana gelen əsərlərdir. Bir müddət göytürk əlifbasını işlədən uyğurlar, sonra soqd əsası uyğur əlifbasını, daha sonra isə Cağatay yazısını və

"Türklerin ölkəsi" kimi qeyd edilir. Əreb tarixçisi Yaqut əl-Həməvi iri hecmli "Mucəm əl-bulden" əsərində Şərqi Türküstan haqqında yazırırdı: "Mavə-rünnəhər ən temiz, ən məhsuldar, ən zəngin bölgələrdən biridir. Bölge xalqı xeyir verməyə, comedriyə, sahib olduqları şeyləri könlündən verməyə reğəbt edərlər. Bununla yanaşı, güclü, igid, mübahiz, cəsərəti, və silahlı bir xalqdır. Bu torpaqların məhsuldarlıq baxımdan bütün islam ölkələrində və digər ölkələrdə başqa bir bənzəri yoxdur". Əl-Bələzuri də Şərqi Türküstan bölgəsini belə təsvir etmişdir: "Bura Allahın yer üzündəki cənnətlərindən bididir".

Marko Polonun "Səyahətnamə"sine görə, Şərqi Türküstan bölgəsinə "Böyük Türkiye" adı verilmişdir. Turfan mətnlərinə görə uyğur türkələrinin yaşadıqları torpaqlara verdikləri ad "Uyğur İli" ol-

ğı atılmışdır. Çinlilər uyğurların türk kimliyini qəbul etmədikləri kimi "Şərqi Türküstan" coğrafi adını da rədd etməkdədirler.

Sven Qedinin 1898-ci ildə Londonda nəşr edilən "Aziyaya gedən yol" əsərində bölgə "Şərqi Türküstan" adlandırılır.

Uyğur türkələrinin X əsrən etibarən İslam dinini qəbul etməsi ilə Şərqi Türküstan müsəlman, buddizm və xristianlı-

lığı, islam dillərinə tapılmış, eyni zamanda mənsub olduqları dini inancları qorumağa çalışmışlar...

möhtəşəm nailiyatlılarından olan kəhriz mədəniyyəti, eyni zamanda yeraltı su kanalları şəbəkəsi də bu bölgədə meydana gəlmışdır. Müxtəlif dövrlərdə uyğurlar şamanizm, manixeyizm, xristianlığ, islam dillərinə tapılmış, eyni zamanda mənsub olduqları dini inancları qorumağa çalışmışlar...

Mancur hakimiyətinin süqutundan sonra Kokand xanı Şərqi Türküstən türk dövlətinin yaradılması üçün xüsusi şəxslər, xocalar ailəsindən nüfuzlu şəxslər axtanıa çıxmışdır.

(ardı gələn sayımızda)

İngilterənin müstəmləkəciliq siyasetinin Şərqdə möhkəmənəsi Çin daxildən narahat etməyə başladı. Çin Şərqi Türküstəndəki müstəqillik hərəkatlarını boğmağa çalışır, qurulan dövlətləri ortadan qaldırmağa cəhd göstərirdi. G.Makartney adlı ingilis memurunun yazdıqlarına görə, xocaların əlaqəsiz davranışları ve zülmkarlığı üzündən xalq onlara bir olmamış, bu səbəbdən də çinlilər bölgəni yeniden ələ keçirməyə müvəffeq olmuşlar. Bu rəhbərlərdən biri olan xoca Cahangir 1825-ci ildə çinlilər tərəfindən esir alınaraq tik-tikə doğranmışdır. Xalq tərəfindən son derecə sevilən və təzim edilen Yaqub bəy ingilis məmuru tərəfindən "aşaçı təbəqədən çıxmış bir səseri" adlandırılır.

Halbuki xocaların hakimiyəti xalqın dəstəyi ilə qurulmuş və daima xalqın sevgisini qazanmışdır.